

DOI [https://doi.org/10.58442/3041-1831-2025-31\(60\)-125-138](https://doi.org/10.58442/3041-1831-2025-31(60)-125-138)
УДК 37.02+811

Лучкевич Вікторія Володимирівна,
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри французької та іспанської філологій
Львівського національного університету імені Івана Франка.
Львів, Україна.

 <https://orcid.org/0000-0002-3363-7791>
luch.vik11@gmail.com

НЕЙРОЛІНГВІСТИЧНИЙ ПІДХІД У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ: ПРИНЦИПИ ТА СТРАТЕГІЇ НАВЧАННЯ

Анотація. У статті розглядається нейролінгвістичний підхід до навчання іноземних мов, який базується на дослідженнях нейролінгвістики та педагогіки. Цей підхід орієнтований на розвиток комунікативних навичок учнів через активне використання мови в реальних ситуаціях, що є контрастом до традиційних методів, які фокусуються на механічному заучуванні граматичних правил. Відповідно до нейролінгвістичного підходу головний акцент робиться на розвиток імпліцитних навичок, тобто здатності автоматично використовувати мову без свідомого згадування граматичних конструкцій. З'ясовано, що стратегії цього підходу включають активне усне мовлення, роботу в парах і групах, а також інтерактивні та автентичні завдання, що дозволяють учням оволодіти іноземною мовою через практичне використання. Установлено, що однією з основних концепцій нейролінгвістичного підходу є перехід від вивчення мови через граматичні правила до активного використання мовних структур. Це дає можливість учням з самого початку навчання взаємодіяти на іноземній мові, що робить процес навчання менш складним і більш цікавим. Замість заучування словникових одиниць і граматичних конструкцій учні відразу починають використовувати їх у природних ситуаціях. Наголошено, що стратегії, орієнтовані на автентичність та інтерактивність, стимулюють мотивацію учнів, підвищують їхній рівень залученості в освітній процес і допомагають розвивати не тільки мовні, а й когнітивні та соціальні навички. Нейролінгвістичний підхід також позитивно впливає на самооцінку учнів, оскільки дає їм змогу активно використовувати іноземну мову не тільки в класі, а й у повсякденному житті. У результаті цього підходу учні не лише досягають високого

рівня мовної компетенції, а й стають більш впевненими й самостійними під час вивчення іноземної мови.

Ключові слова: нейролінгвістичний підхід; імпліцитні навички; автентичність; інтерактивність; комунікативні навички; грамотність.

ВСТУП / INTRODUCTION

Постановка проблеми / Statement of the problem. У сучасній українській освіті вивчення іноземних мов набуває все більшої актуальності, оскільки володіння кількома мовами є важливим фактором успішної професійної діяльності, міжнародної комунікації та культурного обміну. Проте, традиційні методи навчання, які часто зосереджуються на запам'ятовуванні граматичних правил та лексичних одиниць, не завжди забезпечують ефективний розвиток мовних навичок, таких як спонтанне мовлення та здатність до комунікації в реальних ситуаціях.

Останнім часом українські педагоги все більше звертаються до інноваційних підходів, серед яких нейролінгвістичний підхід до навчання іноземних мов привертає увагу своєю здатністю створювати умови для природного і ефективного засвоєння мовних структур. Нейролінгвістичний підхід ґрунтується на вивченні того, як мозок обробляє, зберігає та використовує мовну інформацію, що дає можливість інтегрувати методи, які сприяють активному залученню учнів у процес навчання.

Зауважимо, що використання нейролінгвістичного підходу передбачає зміну акцентів в методиці навчання: від механічного заучування правил до розвитку імпліцитних навичок через практичне використання мови у реальних ситуаціях. Це дозволяє створити більш гнучкі, динамічні та інтерактивні освітні процеси, де учні не лише здобувають знання, а й активно використовують мову в контексті, що сприяє покращенню комунікативних навичок. Зокрема, у рамках нейролінгвістичного підходу велика увага приділяється розвитку мовних структур через практику спілкування, що є особливо важливим для української освітньої системи, де проблема спонтанної комунікації на іноземних мовах залишається актуальною. У цьому контексті нейролінгвістичний підхід може стати потужним інструментом для вдосконалення методів навчання іноземних мов в Україні, сприяючи більш ефективному і мотивуючому процесу навчання для учнів усіх вікових груп.

Аналіз (основних) останніх досліджень і публікацій / Analysis of (major) recent research and publications. Нейролінгвістичний підхід (НЛП) до навчання іноземним мовам є порівняно новим напрямом у педагогіці, що

ґрунтується на вивченні процесів, через які мозок сприймає, обробляє та зберігає мовну інформацію. Основні теоретичні засади НЛП були розроблені в межах нейролінгвістики та когнітивної психології, зокрема роботами М.Парадіса [1] та Р.Елліса [2], які досліджували механізми формування мовних навичок у процесі вивчення другої мови.

За останні роки українські науковці зробили важливий внесок у вивчення застосування нейролінгвістичного підходу до навчання іноземним мовам. Зокрема С.Гужва [3] та Н.Бреславець, у своїх дослідженнях зосереджують увагу на когнітивних процесах, що відбуваються під час вивчення мови О. Василенко, І. Коваленко, В. Лучкевич [4] аналізують роль мовного середовища та соціальних взаємодій у навчанні, наголошуючи на важливості мовного занурення, що відповідає принципам нейролінгвістичного підходу.

Однак, незважаючи на значну кількість досліджень, кілька аспектів НЛП залишаються недостатньо вивченими в контексті української освіти. Зокрема, малодослідженими є такі питання, як аналіз ключових педагогічних принципів та дослідження стратегій застосування нейролінгвістичного підходу до навчання іноземних мов.

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ / AIM AND TASKS

Метою статті є аналіз нейролінгвістичного підходу до навчання іноземним мовам, вивчення його ключових педагогічних принципів та стратегій, а також дослідження можливостей інтеграції цього підходу в сучасну українську освітню практику для підвищення ефективності процесу навчання іноземних мов, розвитку комунікативних навичок учнів та мотивації до вивчення мови.

Відповідно до мети дослідження було поставлено такі **завдання**: проаналізувати, як нейролінгвістичний підхід відрізняється від традиційних методів навчання іноземних мов, а також виявити основні його характеристики та стратегії застосування в освітньому процесі.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ / THEORETICAL FRAMEWORK

Нейролінгвістичний підхід до навчання іноземних мов базується на міждисциплінарних дослідженнях нейролінгвістики, психолінгвістики та педагогіки, які досліджують взаємозв'язки між мовою, мисленням і когнітивними процесами. Однією з ключових теоретичних основ є концепція імпліцитного навчання, відповідно до якої мовні навички формуються природно, через практичне використання мовних структур,

без свідомого навчання правил. Ця ідея спирається на роботу С. Крашена про природний порядок створення мови та його гіпотезу про «мовний вхід» (comprehensible input), а також дослідження про нейропластичність мозку, які доводять здатність людського мозку адаптуватися до нових мовних структур. Відтак, педагогічну основу цієї теорії складають інтерактивні та автентичні підходи до навчання, які сприяють розвитку комунікативних навичок через моделювання реальних ситуацій.

Важливим теоретичним підґрунтям нейролінгвістичного підходу є розмежування між експліцитними знаннями (граматика, словниковий запас) та імпліцитними навичками (автоматичне використання мови в реальних комунікативних ситуаціях). Дослідження в галузі когнітивної лінгвістики [1], [2], [5], [6] доводять, що імпліцитні навички формуються через частину використання мови в автентичних і спонтанних ситуаціях, що сприяє природному засвоєнню мовних структур і лексики. Водночас традиційні методи навчання, орієнтовані на вивчення теоретичних граматичних правил, фактично не забезпечують достатнього розвитку навичок спонтанної комунікації [7], [8].

На основі аналізу вищенаведених концепцій, зазначимо, що нейролінгвістичний підхід пропонує перенести акценти з формального вивчення граматики на активне використання мови в різних контекстах, що імітують реальні комунікативні ситуації. Цей підхід орієнтований на інтерактивні методи навчання, зокрема роботу в парах і групах, які, за Л. Виготським [9], стимулюють соціальну взаємодію та сприяють активному використанню мови. Таким чином, нейролінгвістичний підхід інтегрує концепцію імпліцитного навчання та комунікативної практики, створюючи умови для ефективного формування.

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ / RESEARCH METHODS

Для вирішення поставленої мети у дослідження використано такі теоретичні методи: *аналіз наукової літератури* з нейролінгвістики, психолінгвістики та педагогіки для визначення концептуальних основ нейролінгвістичного підходу; *порівняльний аналіз традиційних* методів навчання іноземних мов і нейролінгвістичного підходу для виявлення їхніх ключових відмінностей; *синтез теоретичних даних* для створення цілеспрямованого уявлення про принципи та стратегії нейролінгвістичного підходу; *систематизація* педагогічних концепцій і методів для їхньої адаптації до освітнього процесу. Ці методи забезпечують наукове обґрунтування ефективності нейролінгвістичного підходу у розвитку комунікативних навичок учнів.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ / RESEARCH RESULTS

Передовсім слід зазначити, що традиційна парадигма вивчення іноземних мов ґрунтується на методах, що зосереджуються на теоретичному засвоєнні граматичних правил, словникового запасу та мовних структур. Цей підхід зазвичай передбачає систематичне навчання мовним правилам та їх закріплення через вправи та переклади. Основним акцентом є експліцитні знання: учні вивчають граматичні правила та лексичні одиниці в ізольованому вигляді, після чого застосовують їх у письмових чи усних вправах, що часто не мають прямого зв'язку з реальними комунікативними ситуаціями. Це призводить до того, що багато учнів здатні виконувати граматичні вправи та правильно відтворювати правила, однак не можуть спонтанно спілкуватися на іноземній мові. Крім того, така модель навчання не завжди сприяє розвитку комунікативних навичок, оскільки увага зосереджена на правильності граматичних конструкцій, а не на реальному використанні мови у спілкуванні.

Утім, цей підхід має свої переваги в контексті глибокого розуміння граматики та структури мови. Проте його недостатньо для досягнення високого рівня комунікативної компетенції, особливо в умовах обмеженого мовного середовища.

Відтак, нейролінгвістичний підхід пропонує радикальну зміну акцентів у вивченні іноземних мов. На відміну від традиційних методів, він фокусується на розвитку імпліцитних навичок, що включають здатність використовувати мову в реальних комунікаційних ситуаціях без потреби в механічному заучуванні граматичних правил.

Імпліцитні навички – це навички, які набуваються без свідомої участі учня, в процесі неспецифічного засвоєння мовних структур через постійну практику та використання мови в реальних або наближених до реальних ситуаціях. Вони є основою для спонтанного та автоматичного використання мови, яке не потребує глибокого обмірковування правил чи конструкцій. Цей концепт є одним із ключових аспектів нейролінгвістичного підходу до вивчення іноземних мов [7, с. 4]. На відміну від експліцитних навичок, що базуються на свідомому засвоєнні граматичних правил, імпліцитні навички розвиваються через практичне використання мови в реальних умовах, що дозволяє створити автоматичні нейронні зв'язки для правильного використання мовних структур.

Варто наголосити, що імпліцитні навички формуються через повторне використання мовних структур в контекстах, де важливим є саме комунікативне значення висловлювань, а не правильність граматики. Це

означає, що учні не свідомо вивчають правила, а швидше «вбирають» їх через практику. Відповідно до цього, можемо констатувати, що основними механізмами, що підтримують розвиток імпліцитних навичок, є:

- Частота та повторення: Як і у випадку з рідною мовою, імпліцитні навички вивчаються через багаторазове використання мови в різних контекстах. Чим частіше учні стикаються з конкретними мовними структурами, тим швидше ці структури стають автоматизованими та несвідомими.

- Автентичність контексту: Імпліцитні навички найбільш ефективно розвиваються в умовах автентичної комунікації, де учні не тільки зберігають мовні форми, а й використовують їх для вирішення реальних задач. Це може бути, наприклад, спілкування з носіями мови або участь у рольових іграх, де важливий сам процес спілкування, а не ідеальна граматики.

- Нейропластичність: Імпліцитні навички залежать від нейропластичності, здатності мозку змінювати свою структуру та функції під впливом навчання. Постійне використання мови формує нейронні зв'язки, які дозволяють швидко і без свідомого зусилля застосовувати правильні мовні структури.

- Інтеграція мовних структур: Імпліцитні навички формуються через інтеграцію окремих мовних елементів у контексті реального спілкування. Наприклад, учні можуть засвоювати дієслівні часи, не вивчаючи їх окремо, а через повторне використання часових форм у комунікативних ситуаціях [2], [6], [8].

Зазначимо, що механізми, які сприяють розвитку імпліцитних навичок, тісно пов'язані з основними принципами нейролінгвістичного підходу, які орієнтовані на створення умов для природного засвоєння мови. Ці принципи забезпечують інтеграцію когнітивних, соціальних та комунікативних аспектів навчання, що підвищує ефективність використання мови в реальних ситуаціях. Пропонуємо більш детально проаналізувати кожен з них:

- 1) Імпліцитні навички: необхідно розвивати імпліцитні навички в класі. Основним принципом нейролінгвістичного підходу є розвиток імпліцитних навичок, зокрема внутрішньої граматики. Важливо, щоб учні активно використовували мову під час занять, оскільки це сприяє формуванню автоматичних навичок, необхідних для спонтанного мовлення. Традиційні підходи акцентують на вивченні граматичних правил, але згідно нейролінгвістичного підходу важливіше дозволити

учням використовувати мову в реальних ситуаціях, оскільки це сприяє розвитку мовних структур без свідомого заучування. Тому вчителі повинні створювати більше можливостей для комунікації на іноземній мові в класі.

2) Грамотність: за допомогою нейролінгвістичного підходу навчання іноземної мови спрямовується на розвиток грамотності, зміщуючи акцент з вивчення граматичних правил на використання мови через досвід учнів. Це означає, що учні не лише вивчають мову, а й використовують її для вирішення реальних завдань і комунікації, що дозволяє набувати мовних навичок природним шляхом.

3) Когнітивний розвиток: нейролінгвістичний підхід підкреслює важливість когнітивного розвитку учнів, тобто фокусування на завданнях, що не обмежуються лише формами мови. Використання проєктної педагогіки дозволяє учням зосереджуватися на більш широких цілях і завданнях, що підвищує їх мотивацію [4, с. 258]. Завдання стають більш цікавими та когнітивно вимогливими, а також дозволяють учням повторно використовувати структури мови та лексику в контекстах, що стимулюють творчість і практичне застосування знань.

4) Автентичність: оскільки нейролінгвістичний підхід акцентує на автентичності використання мови, кожен урок починається з комунікативних активностей, а не з механічних вправ чи тренувань. Це дозволяє учням використовувати мову в реальних або наближених до реальних умовах [10, с. 6]. Комунікація має бути контекстуалізованою, тобто відображати реальні ситуації, де учні можуть застосовувати мову для вираження своїх думок. Вчителі мають зосереджуватися на сенсі висловлювань і реагувати на повідомлення учнів, а не лише на граматичну правильність.

5) Інтеракція: для того щоб учні спілкувались між собою, потрібно використовувати інтерактивні стратегії. Останній принцип нейролінгвістичного підходу полягає у використанні інтерактивних стратегій, які дозволяють учням активно спілкуватися між собою. Ці стратегії включають роботу в парах або групах, рольові ігри та інші методи, що сприяють активному використанню мови в реальних комунікаціях. Взаємодія з однолітками не лише підвищує мотивацію, а й стимулює когнітивний та соціальний розвиток учнів, адже, за словами Виготського, спілкування в колективі дозволяє учням розвивати мовні та соціальні навички одночасно.

Отже, п'ять принципів нейролінгвістичного підходу формують теоретичну базу, яка визначає ключові підходи до організації навчального процесу. На цих засадах розробляються практичні стратегії, спрямовані на

інтеграцію імпліцитного навчання, автентичності та інтерактивності в освітньому процесі. Вони охоплюють різноманітні методи, зокрема моделювання реальних ситуацій, роботу в парах і групах, а також використання автентичних матеріалів, що підвищують мотивацію учнів і їхнє активне залучення до навчання.

Основною стратегією для розвитку імпліцитних навичок є активне використання мови під час занять. Замість заучування граматичних правил, учні починають використовувати мову з самого початку через реальні комунікаційні ситуації. Це може включати: рольові ігри (учні грають у різноманітні рольові ігри, де вони мають спілкуватися, використовуючи нові мовні структури в реальних контекстах); імітація реальних ситуацій (учні можуть працювати в парах, виконуючи завдання, які імітують реальні життєві ситуації, як-то: переговори, обговорення новин, інтерв'ю тощо); обговорення актуальних тем (учні в групах або парах обговорюють сучасні події, що сприяє розвитку мовних структур через їх активне використання) [11, с. 133]. На нашу думку, ці стратегії сприяють формуванню несвідомих навичок та дозволяють учням застосовувати мову на інтуїтивному рівні, без необхідності кожного разу замислюватися над граматиною.

На основі нейролінгвістичний підхід пропонуємо наступну групу стратегій, орієнтованих на розвиток мовної грамотності, яка зміщує акцент з теоретичними правилами вивчення на активне використання мови через практичний досвід. Однією з ключових стратегій є контекстуалізація, що забезпечує засвоєння нових мовних елементів (лексики чи граматичних структур) у реальних ситуаціях, а не через абстрактні приклади. Наприклад, під час обговорення теми подорожей учні вивчають нові слова та вирази, які одразу набувають практичного значення. Ще важливою стратегією є робота з автентичними текстами, такими як новини, статті чи інтерв'ю, що замінює штучні підручкові матеріали та сприяє розвитку усного й письмового мовлення. Доповнюють ці підходи до письмових завдань, під час яких учні створюють ці або короткі тексти з використанням нових мовних конструкцій, що дозволяють інтегрувати письмову грамотність із практичним застосуванням мови. Завдяки таким стратегіям учні не лише вдосконалюють свої навички спілкування, але й опановують уміння виражати власну думку в письмі, що є невід'ємною частиною комунікативної компетенції

Слід виокремити і стратегії, орієнтовані на когнітивний розвиток, котрі спрямовані на те, щоб учні зосереджувалися на завданнях, що вимагають критичного мислення і аналізу, а не тільки на вивченні мовних структур. До таких зараховуємо: проєктну роботу, коли учні працюють над

проектами, що вимагають використання мови для дослідження конкретної теми; роботу в групах, що передбачає виконання завдань, які потребують колективної праці задля вирішення завдань, що виходять за рамки простих мовних вправ; інтерактивні завдання: завдання, що включають аналіз, синтез і оцінку інформації, що сприяють розвитку когнітивних навичок та мовної компетенції одночасно. Можна констатувати, що виділені стратегії дозволяють учням занурюватися в навчання, де мова є інструментом для досягнення конкретних цілей і сприяє більш глибокому когнітивному розвитку.

Нейролінгвістичний підхід до викладання мов передбачає створення такого навчального середовища, яке максимально наближене до реальних комунікативних ситуацій. Це досягається за рахунок двох ключових стратегій: забезпечення автентичності навчального матеріалу та стимулювання інтерактивної діяльності учнів [5], [12].

Автентичність передбачає використання мови в контекстах, що максимально наближені до реального життя. Це може бути досягнуто через:

- Обговорення актуальних тем: Учні активно обговорюють поточні події, культурні явища, наукові досягнення та соціальні проблеми, використовуючи іноземну мову для вираження своїх думок.

- Завдання, що імітують реальні ситуації: Спілкування з носіями мови, розв'язання проблем у групах, виконання завдань, що вимагають ухвалення реальних рішень, – все це сприяє розвитку практичних навичок використання мови.

- Автентичні матеріали: Використання відео, статей, пісень, рекламних роликів та інших джерел інформації створює мовне середовище, яке максимально наближене до реального.

Інтерактивність передбачає активну участь учнів у навчальному процесі через спільну роботу. До інтерактивних стратегій належать:

- Робота в парах або малих групах: Обговорення конкретних питань, розв'язання проблем, виконання завдань у невеликих групах стимулює комунікацію та співпрацю.

- Інтерактивні ігри та рольові вправи: Ці форми роботи дозволяють учням практикувати мову в різних соціальних контекстах, перевтілюючись у різні ролі.

- Завдання, що потребують колективного спілкування: Групові презентації, колективне розв'язання проблем сприяють розвитку соціальних та когнітивних навичок.

Застосування цих стратегій дозволяє зробити навчальний процес

більш природним та мотивуючим, сприяючи розвитку не лише лінгвістичних компетенцій, а й комунікативних та соціальних навичок учнів.

ВИСНОВКИ / CONCLUSIONS

Вивчення іноземних мов через нейролінгвістичний підхід призводить до значних покращень у процесі навчання, що відображається у більш позитивних та задовільних результатах для учнів. Замість того, щоб починати з механічного вивчення граматичних правил, НЛП акцентує на розвитку навичок, починаючи з усного мовлення. Такий підхід робить процес засвоєння мови легшим, ефективнішим і швидшим, оскільки учні активно використовують мовні структури в реальних комунікаціях вже на ранніх етапах навчання. Це дозволяє їм досягати спонтанності у спілкуванні з високим рівнем точності.

Іншим важливим аспектом є те, що навчання згідно нейролінгвістичного підходу, стає менш складним і більш цікавим. Замість традиційних вправ та практик, учні активно використовують мову в осмислених і природних ситуаціях, що значно підвищує їх мотивацію. Вивчення мови стає більш інтерактивним і орієнтованим на реальне застосування знань, а не на теоретичне вивчення граматики. Учні стають більш активними в класі, беручи участь у проєктній діяльності, де обговорюються теми, що їх цікавлять, що дає їм відчуття відповідальності за своє навчання.

Перспективи подальших досліджень у цьому напрямі / Prospects for further research in this direction. Перспективи подальших досліджень нейролінгвістичного підходу до навчання іноземних мов включають вивчення ефективності цього підходу в контексті української освітньої системи, зокрема адаптацію методів до специфіки мовного середовища та вікових груп учнів. Крім того, необхідно дослідити роль технологій і цифрових інструментів у підтримці НЛП-методів, що дозволить інтегрувати інноваційні засоби для розвитку мовних навичок у сучасному освітньому процесі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ / REFERENCES

- [1] M. Paradis, *A Neurolinguistic Theory of Bilingualism*. Amsterdam, Philadelphia : John Benjamins Publishing Co., 2004.
- [2] R. Ellis, *Understanding Second Language Acquisition*. Oxford : Oxford University Press, 2015.

- [3] С. Гужва, «Нейролінгвістичне програмування в контексті вивчення іноземних мов», *International Science Journal of Education and Linguistics*, vol. 2, no. 6, pp. 9–15, 2023. <https://doi.org/10.46299/j.isjel.20230206.02>
- [4] В. В. Лучкевич, «Впровадження диференційованого підходу до вивчення іноземної мови: теоретико-методичний аспект», *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*, № 1(115), с. 252–260, 2022. [Електронний ресурс].
Доступно: <https://pedscience.sspu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/10/26.pdf> Дата звернення: Груд. 10, 2024.
- [5] R. M. DeKeyser, «Skill acquisition theory», in *Theories in Second Language Acquisition: An Introduction*. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Inc, 2007, pp. 97–113.
- [6] F. Pulvermüller, «Neural reuse of action perception circuits for language, concepts and communication», *Progress in Neurobiology*, vol. 160, pp. 1–44, 2018. [Online].
Available: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0301008217300096> Application date: December 10, 2024.
- [7] C. Germain, et J. Netten, «Introduction», dans *Approche neuro-linguistique – Guide pédagogique, Français intensif, Version adulte*. Montréal: Auto-édition, 2015.
- [8] M. Liang, I. Ricordel, and I. C. Germain, «Évaluation de l'approche neurolinguistique auprès d'apprenants chinois de français en première et en deuxième années d'université», *Les Cahiers de l'Acedle*, vol. 12, no. 1, 2015.
- [9] L. S. Vygotsky, *Pensée et langage*. Paris: Éditions sociales, 1985.
- [10] E. Antier, «Les neurosciences comme argument d'autorité en didactique des langues: l'exemple de l'approche neurolinguistique (ANL)», *Recherches en didactique des langues et des cultures*, vol. 19, no. 2, 2022. <https://doi.org/10.4000/rdlc.11134>
- [11] В. Лучкевич та Г. Кутасевич, «Особливості використання активних методів навчання іноземних мов у закладах вищої освіти (на прикладі французької мови)», *Молодь і ринок*, № 5(191), с. 130–134, 2021. <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2021.239342>
- [12] I. Ricordel, «Du français intensif à l'approche neurolinguistique: adaptation et défis en Chine», *Les cahiers de l'AREFLE*, vol. 1, no. 1, pp. 31–50, 2020. [Online].
Available: https://www.researchgate.net/publication/364437073_Du_Francais_Intensif_a_l'approche_neurolinguistique_adaptations_et_defis_en_Chine Application date: December 10, 2024.

NEUROLINGUISTIC APPROACH TO TEACHING FOREIGN LANGUAGES: PRINCIPLES AND TEACHING STRATEGIES

Viktoriia Luchkevych,

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of
French and Spanish Philology
Ivan Franko National University of Lviv.
Lviv, Ukraine.

 <https://orcid.org/0000-0002-3363-7791>
luch.vik11@gmail.com

Abstract. The Neuro-Linguistic Approach to Foreign Language Teaching: Key Principles and Teaching Strategies. This article discusses the neuro-linguistic approach to foreign language teaching, based on research in neurolinguistics and pedagogy. This approach focuses on developing students' communicative skills through active use of the language in real-life situations, as opposed to traditional methods that emphasize mechanical memorization of grammatical rules. The neuro-linguistic approach emphasizes the development of implicit skills, i.e. the ability to use language automatically without consciously remembering grammatical structures. The strategies of this approach include active oral communication, pair and group work, and interactive and authentic tasks that enable students to learn the language through practical use. One of the core concepts of neuro-linguistic approach is the shift from learning a language through grammatical rules to the active use of language structures. This allows students to interact in the foreign language from the start, making the process less complex and more engaging. Instead of memorizing vocabulary and grammar rules, students immediately start using them in natural situations. Strategies that emphasize authenticity and interactivity stimulate students' motivation, increase their involvement in the learning process and help to develop not only linguistic but also cognitive and social skills. The neuro-linguistic approach also has a positive effect on students' self-esteem, as it allows them to actively use the foreign language not only in the classroom but also in everyday life. As a result of this approach, students not only achieve a high level of language competence, but also become more confident in their abilities.

Keywords: neuro-linguistic approach; implicit skills; authenticity; interactivity; communicative skills; literacy.

ПЕРЕКЛАД, ТРАНСЛІТЕРАЦІЯ / TRANSLATED AND TRANSLITERATED

- [1] M. Paradis, *A Neurolinguistic, Theory of Bilingualism*. Amsterdam, Philadelphia : John Benjamins Publishing Co., 2004. (in English).
- [2] R. Ellis, *Understanding Second Language Acquisition*. Oxford : Oxford University Press, 2015. (in English).
- [3] S. Huzhva, «Neirolinhvistychnе prohramuvannia v konteksti vyvchennia inozemnykh mov», *International Science Journal of Education and Linguistics*, vol. 2, no. 6, pp. 9–15, 2023. <https://doi.org/10.46299/j.isjel.20230206.02> (in Ukrainian).
- [4] V. V. Luchkevych, «Vprovadzhennia dyferentsiiovanoho pidkhodu do vyvchennia inozemnoi movy: teoretyko-metodychnyi aspekt», *Pedahohichni nauky: teoriia, istoriia, innovatsiini tekhnolohii*, № 1(115), s. 252–260, 2022. [Elektronnyi resurs]. Dostupno: <https://pedscience.sspu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/10/26.pdf> Data zvernennia: Hrud. 10, 2024. (in Ukrainian).
- [5] R. M. DeKeyser, «Skill acquisition theory», in *Theories in Second Language Acquisition: An Introduction*. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Inc, 2007, pp. 97–113. (in English).
- [6] F. Pulvermüller, «Neural reuse of action perception circuits for language, concepts and communication», *Progress in Neurobiology*, vol. 160, pp. 1–44, 2018. [Online]. Available: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0301008217300096> Application date: December 10, 2024. (in English).
- [7] C. Germain, et J. Netten, «Introduction», dans *Approche neuro-linguistique – Guide pédagogique, Français intensif, Version adulte*. Montréal : Auto-édition, 2015. (in French).
- [8] M. Liang, I. Ricordel, and I. C. Germain, «Évaluation de l'approche neurolinguistique auprès d'apprenants chinois de français en première et en deuxième années d'université», *Les Cahiers de l'Acedle*, vol. 12, no. 1, 2015. (in French).
- [9] L. S. Vygotsky, *Pensée et langage*. Paris: Éditions sociales, 1985. (in French).
- [10] E. Antier, «Les neurosciences comme argument d'autorité en didactique des langues: l'exemple de l'approche neurolinguistique (ANL)», *Recherches en didactique des langues et des cultures*, vol. 19, no. 2, 2022. <https://doi.org/10.4000/rdlc.11134> (in French).
- [11] V. Luchkevych ta H. Kutasevych, «Osoblyvosti vykorystannia aktyvnykh metodiv navchannia inozemnykh mov u zakladakh vyshchoi osvity (na

prykladi frantsuzkoi movy)», Molod i rynok, № 5(191), s. 130–134, 2021.
<https://doi.org/10.24919/2308-4634.2021.239342> (in Ukrainian).

- [12] I. Ricordel, «Du français intensif à l'approche neurolinguistique: adaptation et défis en Chine», Les cahiers de l'AREFLE, vol. 1, no. 1, pp. 31–50, 2020. [Online].
Available: https://www.researchgate.net/publication/364437073_Du_Francais_Intensif_a_l'approche_neurolinguistique_adaptations_et_defis_en_Chine Application date: December 10, 2024. (in French).

*Стаття надійшла до редакції
15 грудня 2024 року*

This work is licensed under Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International License.